

Wierszem

uczcijmy

Niepodległą

11 XI

1918

2018

**Prace konkursowe uczniów klas IV-VIII
Szkoły Podstawowej nr 50 z Oddziałami Integracyjnymi
im. Świętej Jadwigi Królowej Polski
w Białymstoku**

Polska

Polska jest piękna

Kochać ją trzeba

Tak wielu zginęło

I poszło do nieba.

Piękne ma lasy, łąki i góry

A w piwnicy grasują szczury.

I choć wiele bitew się w niej stoczyło

Nasze państwo odżyło.

Maria Lena Pietraszko, kl. 4a

Polska Moja Ojczyzna

Polska moje korzenie
To tu się urodziłam
Od zawsze odkąd pamiętam
Bliska mi była

To właśnie na mej ziemi
Stawiałam pierwsze kroki
Od dziecka poznawałam
Jej piękne uroki

Moja rodzina historie mi czytała
O wojnach i bitwach też opowiadała
Jak silna i niepodległa Polska się stała
I jak długo ona na to czekała

Tyle siły, poświęcenia Polska oddała
Ale piękny naród za to otrzymała
Mogę dzięki temu ciągle ją poznawać
Uczyć się, rozwijać, o niej opowiadać

Polska flaga to biel i czerwony
Oba kolory to symbol pokory
Czystość i siła w jednej postaci
Pamiętajcie o tym drodzy Rodacy

Moja ojczyzna nad Wisłą położona
Piękną przyrodą jest otoczona
Są góry, jeziora, morza i doliny
Wszystko jest wspaniałe co w niej zobaczymy

Mój język ojczysty to język polski
Piękny, szlachetny, niezwykle mądry
Szczycę się tym, że go używam
I z mowy mojej pięknie on wypływa

Z dumą mogę mówić jestem Polakiem
Ojczyzna moja jest moim światem
Zawsze będę pamiętać gdzie się wychowałam
I jaką kulturę od Polski dostałam

Będę przekazywać tę wiedzę dalej
I zawsze czuć jakie to wspaniałe
Urodzić się w miejscu tak bardzo mi bliskim
Na polskiej ziemi mojej ojczystej

Andżelika Klimowicz, kl. 4bi

Mój kraj

Polska, mój kraj ojczysty
nie zawsze był to termin oczywisty.
Stolic w swej historii kilka miała,
a na koniec Warszawa nią została.

W dziejach jej łatwo nie było,
bez wojen również się nie obyło.
Wojny z Rosją, Austrią i Prusami,
Polska była pod zaborami.

Lecz ojczyzna to wielka i wielkich mężów miała,
w 1918 roku niepodległość odzyskała.
Z Marszałkiem Józefem Piłsudskim wrogów pokonała,
o wodzu wielkim w narodzie pamięć pozostała.

Dziś kraj to piękny od morza do Tatr,
od jej powstania minęło ponad tysiąc lat.
Z tego powodu, że tak bogatą historię mamy,
to tę Polskę najbardziej na świecie kochamy.

Martyna Łuczaj, kl. 4j

Polska – mój dom

Polsko moja kochana,
Uwielbiam Cię z wieczora i z rana,
Dajesz mi schronienie i pożywienie,
Karmisz, uczysz i wychowujesz.

Kiedy mi smutno – pocieszasz mnie,
Kiedy wesoło – cieszysz się ze mną

Podziwiam twoją urodę,
Piękne góry, lasy i morze,
Piękne kwiaty i rośliny pachnące,
Blask nieba i słońce.

Dziękuję Ci Polsko kochana,
Za to, że jesteś moja i niepokonana.

Michał Dakowicz, kl. 5a

Niepodległą mamy...

Już sto lat minęło
od tej wielkiej chwili
Gdy wielcy Polacy
nasz kraj wyzwolili.

Marszałek Piłsudski
w swej wielkiej odwadze
walczył, myśląc stale
o polskiej fladze.

Dzisiaj na pamiątkę
chorągiewką machamy,
bo w sercu na zawsze
Niepodległą mamy.

Roksana Przybylska, kl. 5bi

Tu żyję

Tu żyję

Tu mieszkam

Tu wypada reszka

To że tu jesteście to zasługa Mieszka

Tu się je kartacze oraz pije żur

Tu spotkasz wiele rysi, żubrów oraz kun

Tu znajdziesz oscypki, pierogi i flaczki

Tu poznasz historię Kaczki Dziwaczki

Wiesz już oczywiście co to jest za kraj

O którym pisali Mickiewicz, Prus, Maj

To jest nasza Polska, biała i czerwona

Od dziesiątek wieków dumą przepelniona

Nataniel Kropiewnicki, kl. 5ai

Polska - mój dom

Polska, tu się urodziłam

i przez tyle lat tu żyłam.

Dorastałam , wloty i upadki miałam.

Szybko się też dowiedziałam,

jak piękny i wspaniały jest ten kraj.

Tu wszędzie jest miłość, wolność,
przyjaciół krąg, a przede wszystkim rodzina.

Lecz o to Polska długo walczyła.

Choć klęski ponosiła, wciąż się podnosiła.

Wiele razy się zmieniała, upadała i wstawała.

Cieszymy się, że nad nami powiewa biało-czerwona flaga,

a orłowi korona z głowy nie spada.

Radujmy się, że Polakami być nam dane,

bo gdy zasypiasz, to myśl się pojawia,

że w Polsce żyć to wspaniała sprawa!

Kinga Smorszczewska, kl.5e

Kochać Polskę

Kto mi dzisiaj wytłumaczy

Kochać Polskę

Co to znaczy?

Kochać pola, łąki, lasy

Kochać dom swój i rodzinę

Cenić region i krainę

Zwiedzać wsie i okolice

Nie wyjeżdżać za granicę

Dbać o miasta i miasteczka

To nie fikcja, nie bajeczka

Kochać Polskę – prosta sprawa

To mi serce podpowiada

Polska w myślach mych jest blisko

W moim sercu zrodziło się wszystko!

Juliusz Tarnowski, kl. 5a

11 listopada

11 listopada,

Ważne święto dziś wypada,
Ubrać trzeba się odświętnie,
Bo to święto jest stuletnie.

11 listopada,

Więc przypomnieć dziś wypada,
O historii, o przeszłości,
O naszej Niepodległości.

11 listopada,

Więc powiedziec dziś wypada,
O Marszałku ukochanym,
Który pomógł zdjąć kajdany.

11 listopada,

Więc dziś oddać hołd wypada,
Wszystkim, co życie złożyli,
Byśmy w wolnej Polsce żyli.

Gabriela Iwaniuk, kl. 5g

Była , jest i będzie

Dawno temu wydarli Ją z mapy świata.
Obcymi butami podeptali i zakuli w kajdany,
Z trzech stron świata zadawali bolesne rany.
W cierpieniu i niewoli minęły sto dwadzieścia trzy lata

Ale była – w naszych sercach...

Powstania Polakom wiarę przywróciły.
W mglistą noc listopadową toczyły się walki,
Żołnierze chwyтали za broń w śnieżne styczniowe poranki.
Wreszcie Legiony Marszałka Polskę ze snu przebudzi

I jest! Znów się narodziła!

Trudna była historia naszego narodu.
Dziś rozkwitły biało- czerwone kwiaty nad Wisłą,
A znad gniazda orła zły czar prysnął.
Niepodległość trwa od wschodu słońca do zachodu.

Będzie! Póki my żyjemy!

Dominika Dobreńko , kl. 5g

Ojczyzna

Ile to dni ? Ile to lat
Kat rozdzierał nam serce?
Ile to dni? Jak długi czas
Żyliśmy tak w poniewierce?

Zniknęła Polska z mapy świata,
W trzy strony rozszarpał ją wróg,
By nie było już polskiej mowy,
By nie było już wspólnych dróg.

Lecz serce nie było pokorne
I w duszy rozniecał się gniew.
Budziła się siła w narodzie.
I nowej wolności wrzał zew.

A hasłem było: BÓG, HONOR, OJCZYŻNA
I ktoś krzyknął: „ Na miły Bóg!
Czas by się zagoiła blizna
I by odstał nas wróg.”

Był listopad i liście brzoź
Sypały się prosto pod nogi,
Niejeden ojciec, niejeden syn
Zasnął snem wiecznym w pół drogi.

I śnili sen, przedziwny sen,
Niczego już się nie bali
Znów polska mowa, ojczysty dom,
W kominku ogień się pali.

Ile krzyży rozsianych po ziemi?
Jakie skrywają blizny?
A czy ty wiesz, ilu oddało życie
Za wolność twojej ojczyzny?

Karolina Michalak, kl. 4e

Ojczyzna

Polska to moje miejsce na ziemi,
Gdzie jestem już dwanaście lat.
Polska to kraj , co się zieleni,
Kiedy wiosenny wyrasta kwiat.

Polska to flaga biało-czerwona,
To biały orzeł co w słońcu lśni
Polska to pamięć o wagonach,
Co wiozły na Sybir w mroźne dni.

Teraz jest wolność, spokojne sny
Historia uczy dumnych dat
I wreszcie mamy w tym roku święto
Polska i wolność ma już 100 lat!

Karol Niechoda, kl. 5a'

11 -tego listopada

11-tego listopada

w tym roku setna

rocznica nam przypada.

Na balkonie flagę

biało-czerwoną wywieszamy,

hołd poległym żołnierzom składamy.

W szkole ważny apel mamy,

na galowo wszyscy się ubieramy.

Na początku

hymn nasz polski zaśpiewamy

i minutę ciszy im oddamy.

Nikola Mieleszko, kl. 4 a”

Polska mój dom

Mój dom wśród pachnącej zieleni,
Kwitnących maków na łące,
O świcie śpiewem słowika mnie budzi
Wita piękne, wschodzące słońce.

To Polska pachnąca chlebem,
Domem rodzinnym, miłością
Pod pięknym ojczystym niebem
Ujmuje mnie radością.

Nie ma na ziemi miejsca
Tak cudownego od podstaw
To kraj mój jedyny, kochany
To jest właśnie Polska.

Michał Markowski, kl. 5 ai

Moja Polska

Ci, którzy pamiętają o krwawej przeszłości,

wierzą w wolność, którą mają.

Dzisiaj nie muszą walczyć o Polskę,

ale dbają o odzyskaną wolność.

W moim rodzinnym domu

mam obok siebie całą rodzinę.

Przede mną świetlista przyszłość,

bo idę po równej ziemi.

Mimo silnych wiatrów i wciągających fal

nigdy nie zmienię się.

Kierunek wyznacza serce,

które jest biało- czerwone.

Gabriela Kiersnowska, kl. 4e.

Polska

Polska to dom nasz ojczysty

Pełen zieleni i czysty

Natura bogata w rośliny

Szczególnie kochamy maliny

Zwierzęta dzikie i płochy

Ich życie jest bardzo kruche

Pola w zboża bogate

Lecz my lubimy sałatę

Nasz język polski jest trudny

Nauczy się go nawet marudny

Flaga piękna jest nasza

Do miłości ojczyzny zaprasza

Marek Gawryluk, kl.5 ai.

Polska -mój dom

W wiernym sercu Polaka się mieści.

Kraj, który znam nie tylko z opowieści.

Tu jest nasz dom, podwórko, szkoła.

Tu odważni żołnierze w bitwie stawiali czoła.

Wśród wielu słów używanych często.

Jest miłość, wierność, honor, zwycięstwo.

Niepodległość- ceniona przez wszystkich ludzi.

A co oznacza?

Spokojnie spać i bez strachu się budzić.

W historii Polski był kiedyś ponad wiek niewoli.

Ponad sto lat rosyjskiej i niemieckiej woli.

Wiele nakazów, cierpienia i niesprawiedliwości.

I tylko marzeń o wolności i niepodległości.

Żołnierzy mamy dzielnych w kraju całym.

Bohatersko walczyli pod sztandarem z Orłem Białym.

I przyszła ta wytęskniona.

Niepodległość- uroczyście przez nas czczona.

Dziś tylko z ksiąg historii poznajemy niewolę.

I ludzi, którym zawdzięczamy polską mowę w domu i szkole.

W każdym mieście i wsi flagi rozwinięto.

Biało- czerwone powiewają dumnie- to Polski święto.

Julia Potapczyk, kl .4i.

Polska, moja ojczyzna

Polska! Biało – czerwoni!
Z dumą głoszą dorośli i młodzi,
W nadziei, że Polska się na nowo odrodzi
I wiele krajów w rozwoju przegoni.

Polska to nasza ojczyzna.
Niepodległa i jedyna,
Pełna wdzięku w jesiennej krasie,
Tak mówią wszyscy
Nie tylko w naszej klasie.

Polska to najpiękniejsze góry i chmury,
Morze, jeziora, lasy i rzeki widziane z góry,
To miejsce, gdzie runęły mury
W imię polskiej, gościnnej kultury.

Tak więc, witam Cię Polsko z rana,
Piękna, spokojna i kochana.
Dziękuję Ci za twe płody przy obiedzie,
Aby iść spać wieczorem, wiedząc,
Że nikt w Polsce nie będzie pozostawiony w biedzie.

Ty Polsko jesteś naszą ostoją
Nadzieją naszych dziadków, rodziców i moją.

Magdalena Jarmocik, VI b

Polska – moja ojczyzna

Polska to jest ojczyzna moja,
chroni nas jak rycerska zbroja.
Tu mamy swoją ojczystą mowę,
godło i nasze barwy narodowe.

O to przodkowie nasi walczyli,
byśmy bezpieczni i wolni żyli.
Dzielnie przetrwali okres niewoli,
choć zaznali ciężkiej niedoli.

Nasi wrogowie nas nie szczędzili,
bardzo okrutni dla Polski byli.
Lecz cała ludność się postarała,
i niepodległość swą odzyskała.

Wszędzie wyrosły miasta i wioski,
a nasza mowa to język polski.
Orzeł w koronie ma złote szpony,
na fladze kolor biało – czerwony.

Stolicą Polski miasto Warszawa,
co założyli ją Wars i Sawa.

Tu rzeka Wisła odkrywa wdzięki,
a na Powiślu pomnik Syrenki.

Pałac kultury to gmach wysoki,
swymi wieżami pieści obłoki.

Pięknie belweder się prezentuje,
a w nim prezydent nasz rezyduje.

Polska Krakowem też się poszczyci,
Wawel urokiem swoim zachwyci.

On kiedyś gościł sławne osoby,
dzisiaj w podziemiach kryje ich groby.

Wysokie góry, głębokie morza,
słońce i księżyc, poranna zorza.

Bliskie jest sercu, każdy to przyzna,
to właśnie Polska- nasza ojczyzna.

Aleksandra Głowacka, VI b

Polska

Polska to naród biało – czerwony
z krwi i wiary jest utworzony.
To ojczyzna kwitnąca niczym róża
i choć nie jest zbytnio duża
to ja kocham ją ponad życie,
zaszczytem jest dla mnie Polakiem bycie.
Jej godłem orzeł, co dzierży koronę
i Polskę pod swoją bierze obronę.

Klaudia Gałka, VI b

MYŚLI O OJCZYŹNIE

Kiedy myślę o mojej ojczyźnie,
Przed oczami mam wioski i miasta,
Morze, rzeki i pola żyzne,
Gęsty las, co zbocza gór porasta.

Kiedy myślę o moich rodakach,
Widzę dzieci idące do szkoły,
Starszych ludzi w parku na ławkach,
Koleżanki, kolegów wesołych.

Wszystko to jest takie bliskie i dobre,
Tutaj jestem spokojna, szczęśliwa,
Na nauce, zabawie, marzeniach,
Czas tak szybko, beztriosko upływa.

Chcę się uczyć dla mojej Ojczyzny,
Kiedyś wspierać jej rozwój swą wiedzą,
A mieszkańcy świata z zachwytem:
„Co za kraj! Co za ludzie!” – powiedzą

Aleksandra Jackowska, 6 b

Wolność

Kiedy Polskę obserwuję,
to aż z tego się raduję,
gdyż jest coś do pamiętania,
bo rocznica odzyskania
mowy, ziemi i kultury,
koniec tej zaborczej bzdury!
Nasz kraj na mapie wreszcie
I się z tego wszyscy cieszcie.

Nasze lasy, nasze drzewa
i nasz słowik sobie śpiewa.
Nasz zabytek, nasz budynek
oraz nasz przepiękny rynek.
Nasza flaga, ma ojczyzna
i choć w sercu tkwi wciąż blizna,
jestem dumna z mych rodaków,
bierzcie przykład z Polaków!

Hanna Bołtuć, kl. 6C

Ojczyzna

Po trzecim rozbiornie, na długie lata
Polska zniknęła ze wszystkich map świata.

Kraje sąsiednie (to zwykłe dranie),
Ludzi i ziemię wzięli we władanie.

Nie pomagały żadne starania
dyplomatyczne, zbrojne powstania.
Dopiero pierwsza wojna światowa
Przyznała Polsce wolność od nowa.

Przez wiek kolejny mnóstwo się działo,
W historii wiele rzeczy zmieniało.
I choć burzliwe były to dzieje,
Nasza ojczyzna nadal istnieje.

Jan Koziński, kl.6bi

Kochana Ojczyzno!

Z okazji 100-lecia odzyskania niepodległości

Życzę Ci nieskończonych lat wolności!

Żeby nasz orzeł biały na niebie

Mógł latać swobodnie i dumnie.

Żeby nasza flaga biało- czerwona

Mogła powiewać jak królowa

Nad wszystkimi miastami,

Nad pięknym Bałtykiem i Tatrami.

Kochana Ojczyzno!

Obiecuję, że kiedy dorosnę

Wszelkich starań od siebie dołożę

Aby nasza Rzeczpospolita Polska

Nadal była wielka i wolna!

Adam Waremiuk, 6 d

11 listopada

Wolność- to flaga biało- czerwona, co powiewa na wietrze.

Biały oznacza zwycięstwo, zaś miłość do Polski to czerwień.

Wolność- to orzeł w koronie, który nad Polską czuwa,
to symbol naszego narodu na godle naszym go widać.

Wolność – to hymn narodowy z dumą śpiewany,
każdy go godnie śpiewa, czy jest duży czy mały.

Wolność – to mówić po polsku i chodzić z podniesionym czołem.

Bóg, Honor, Ojczyzna to słowa dobrze nam znane.

Wszystko to zawdzięczamy braciom, co krew za wolność przelali,
o wolną Polskę walczyli i walkę tę zwyciężyli.

11 listopada, hołd wdzięczności składamy i

Bogu dziękujemy, że wolność od 100 lat mamy.

Eliza Klim, 6 d

Moja mała ojczyzna

Niepodległą Polskę mamy
Kiedyś żyło się pod zaborami
Wolność Piłsudskiemu zawdzięczamy
Polskę z całego serca kochamy.

Urodziłem się w wolnej Polsce
Tu jest mój dom
Tu jest moja rodzina
To jest mój cały szczęśliwy świat.

Polska to nasz kraj ojczysty
Ma jednak ciężkie do zagojenia blizny
Ma jednak on to coś w sobie
Co nas Polaków łączy w narodzie.

Bartosz Juchnik, 6a

Polska Niepodległa

Polska jak kwiaty białe i czerwone
jak krew i dusza, która myśli,
jak grzyby, lasy, pola, łąki
jak te ładne skowronki,
które świergoczą co rano,
jak te świerszcze w wieczór grające
na skrzypcach w trawie zroszonej,
jak we mgle jelenie ryczące.
Ludzie wcześniej smutni, a teraz
uśmiechają się i są dumni,
bo Polska zwyciężyła
i do końca będziemy pamiętać,
że byliśmy niepodlegli,
jesteśmy i będziemy!
Polska w naszych
głowach, sercach i pamięci.
Jesteśmy bezpieczni:
wioski, miasta, domy i rodziny
są chronione
przez naszych Polskich Żołnierzy...

Sebastian Panas, kl. 6 b

Lekcja historii

Wczoraj rano ze wsi Śniadek
przyjechał Mikołaj – ukochany dziadek.

Mój najdroższy dziadek chwyt
ma już chyba ze sto lat.

Rozmawialiśmy - jak już nieraz,
o tym jak było i jak jest teraz.

Opowiadał o dawnej szkole i belfrach zarazem,
o tym, że mieli liczydła i pióra z kałamarzem.

Ja wiedząc, że pytania o historię sprawią mu wiele radości,
zapytałam o naród polski i jego dążenia do wolności.

On słysząc zadane przeze mnie pytanie,
wygodnie usiadł w fotelu i rozpoczął opowiadanie.

Mówił o 123 latach braku polskości,
o zaborach, powstaniach i zrywach ku wolności,
o Kościuszcze, Piłsudskim oraz innych bohaterach,
co krew przelewali, abyśmy wolni byli teraz.

Najwięcej zaś mówił o 11 listopada,
na którą to datę odzyskanie niepodległości przypada.

Na koniec już trochę zmęczony powiedział, że
choć go wiele obecnie złości,
jest bardzo dumny z tych stu lat,
stu lat odzyskania wolności.

Kiedy historii przewracasz karty,
To spotkać możesz rycerza na koniu,
Który Ojczyznę swoją broni,
W najkrwawszym z wrogiem boju.
Ten rycerz nie znał lęku,
Ten rycerz nie znał trwogi,
Bo każdy skrawek ziemi
Dla niego był zawsze drogi.
On gotów był krew przelewać,
Nim bitwy dzień przeminął.
Niejeden dzielny rycerz
Za swą ojczyznę zginął
Dziś nie ma już rycerzy,
Dziś służbę pełni wojsko,
Byś była zawsze wolna
Kochana nasza Polsko.

Małgorzata Kruk, kl.8 c

Dzieci, czy wy kochacie Polskę?

Spytała pani w szkole,

Przez chwilę trwała cisza

Wśród dzieci siedzących w kole.

Ja bardzo kocham Polskę!

Powiedział mały Hassan,

Bo do mnie nikt nie strzela,

Gdy po podwórku hasam.

Ja także kocham Polskę!

Przyznała mała Wiera.

Bo mama się nie boi,

Gdy obcym drzwi otwiera.

I dla mnie Polska domem!

Wyznał Numbi, co skórę ma jak heban.

Tu nigdy mi nie brakuje,

Czy mleka, czy też chleba.

A co ty powiesz Wojtku?

Czy kochasz Polskę szczerze?

Za to, że tak gościnna,

Ja mocno w Polskę wierzę!

Kamila Kruk, kl. 8 c

„Czy Polska płacze?“

Droga Polsko
Dziękuję, że jesteś,
że się nie poddałaś,
byłaś jak i będziesz.
Mimo łez wylanych
W nikogo nie wątpimy.
Gotowi wciąż do walki.
W każdego wierzymy.

Ty naszym narodem,
Ty naszą miłością
Choć pada pytanie:
Co zrobić z okrutnością?
Odrzucimy ją na bok,
bo teraz szczęście ważne.

Nasza droga Polsko
Serca te odważne,
które Cię broniły,
nie pozwoliły oddać.
Pewna myśl nas wsparła.
Nikt się nie chciał poddać.

Teraz każdy myśli
piękne góry, lasy.
Nie chcesz pewnie płakać,
odrzuć te grymasy.
Nie smuć się tu więcej.
Wielu z nas gotowych
oddać Ci swe serce.

Lecz czy Polska płacze?
To nam niewiadome.
Nikt tego nie widział.
Lecz łzy Polaków słone,
płynące po policzkach

gęstymi strumieniami.
Wiele z nich widziało
Stoją wciąż za nami
i w naszą Polskę wierzą,
że nigdy się nie podda,
ludzie będą walczyć,
nikt z nas Jej nie odda.

Walki człowiek toczył
o piękno naszej Polski.
Każdy z nas jest dumny.
Nikt z nas nie zapomni.
Wszyscy pamiętamy,
co się tutaj stało.

Gdzie pomimo łez
nic nie brakowało.
Wiele pięknych ludzi, wspaniałej natury.
Dużo barwnych oczu,
rzeki oraz chmury.

żyć można tu chętnie
w ojczyźnie ocalonej.
Uwierz nam, jest pięknie
w Polsce wyzwolonej.

O naszej Polsce mówmy śmiało.
Jedno serce to za mało.

Natalia Kwiatkowska, 8 c

Od stu lat Polska jest niepodległa,
Choć był to wiek też smutnych zdarzeń,
Gdy w naszych sercach gościła obawa,
Lecz nikt nie pozbawił nas pięknych marzeń.

Dziś na historii się uczymy,
Jaki okrutny był wojny czas,
Jak wielu ludzi wtedy zginęło,
Pozostał po nich mogił las.

Po wojnie też nie miała lekko
Ojczyzna Nasza kochana,
Bo zamiast iść wolności drogą,
Przez komunistów była nękana.

To wszystko było, już przeminęło,
Dzisiaj jest wolny Nasz piękny kraj!
Ty mój Rodaku, żyjąc szczęśliwie
O pamięć minionych pokoleń dbaj.

Kamila Kruk, kl. 8 c

Dumny obywatel

Dumny obywatel to osoba
Która rozumie to stwierdzenie
To osoba, która cieszy się z pobytu w Polsce
To osoba, która chce zostać w ojczyźnie

To osoba, która nie chce wyjeżdżać
To osoba, która wie, ile przeżył polski naród
Niestety teraz mało jest takich osób
Mało jest osób, które spełniają te kryteria.

Nikt nie zdaje sobie sprawy z tego
Ile łez zostało wylanych
Ile krwi spłynęło
Ile osób zginęło

Ile osób się poświęciło
Ile osób walczyło
I to wszystko by nazwać się dumnym obywatelem
Teraz to się nie liczy

Nikt tego nie docenia
Wielu chce wyjechać
By spełniać marzenia
Nie liczy się Polska

Nie liczy się niepodległość
Wszystko ucichło
Wszystko zginęło
To jest smutne

To jest przykre
Teraz wartości ludzkie są inne
A szkoda
Teraz mało kogo można nazwać dumnym obywatelem

Teraz mało kto na to zasługuje
Bo mało kto teraz walczyłby w tłumie
W obronie
Za Polskę !

Dziś odwiedziłam moją prababcię,
Której fryzura jest całkiem biała,
A nastrój miała na wspomnienia,
Więc o pradziadku mi opowiadała.
Mój pradziadek się urodził
Gdy Polski na mapie nie było
Wtedy naszym rodakom w zaborach
Niezwykłe ciężko się żyło.
Aż wreszcie przyszedł czas,
Że Polska znów była niepodległa,
Mój pradziadek był małym chłopcem,
A dla mnie to data tak odległa.
Gdy stał się wolny nasz kraj kochany
Wszyscy do pracy się wnet zwołali,
By z Polski piękny uczynić kraj,
Nad morzem Gdynię zbudowali.
Lecz jak prababcia mi powiedziała
Pokoju czas szybko przeminął
I znowu Polak przelewał swą krew
Walcząc o wolność nierzadko ginął.
Nagle umilkła prabunia miła,
Zaś po policzkach spłynęły łzy
Bowiem na wzgórzu pod Monte Cassino
Do jej męża strzelał okupant zły.
Lecz i tym razem najeźdźca okrutny
Spod naszych miast i wsi zawrócił,
A mój pradziadek pomimo ran,
Szczęśliwie do swego domu wrócił.
Ja już pradziadka nie poznałam,
Więc dla mnie to historia odległa,
Lecz dzięki prababci dziś już wiem,
Że też dzięki niemu jest Polska niepodległa.